

Európa védelmében, Brüsszel ellen

2023 szeptember 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az unió vezet?i már régóta a globális pénzügyi és politikai elit érdekeit képviselik.

Jó lenne, ha szakítanánk végre az uniót, vagyis tágabban értelmezve a hetven éve létező európai államok közötti szövetséget körbeleng? szépséges legendákkal, és a tényeket vennénk alapul.

El?ször: nem igaz az az állítás, hogy az uniót az úgynevezett alapító atyák nemzetállamok egyenrangú, alulról szerveződ? szövetségének képzeltek el. Az igazság ennek az ellenkezője: szuperföderális uniót akartak központi irányítással, s láthatóan ezt akarják egyre nagyobb vehemenciával. Másodsor: az unió létrejöttét sok tekintetben kívülről, az USA és a globális elit részéről szorgalmazták. Harmadsor: az uniót sokan, még hozzá befolyásos személyek egy tágabb értelemben vett világkormányzás első felvonásának képzeltek el.

Egyébként ne feledjük: az Európai Unió 2012-ben megkapta a Nobel-békedíjat. Megérdemelte: Josep Borrell külügyi f?képviselő nemrég úgy nyilatkozott az orosz–ukrán (pontosabban: amerikai) háború kapcsán: „Sürgős háborús módban vagyunk.” 2023. január 10-én a NATO és az EU egy jövőbeli stratégiai együttműködésről írt alá szerződést. Mindezt nyilván a béke iránti elkötelezettség jegyében.

De most nézzünk néhány tényt a fenti három állítással összefüggésben.

Georges Berthoin, a leginkább globalista „alapító atya”, Jean Monnet egykori kabinetfőnöke 2010-ben így nyilatkozott:

Amit Európában megvalósítottunk, egy napon világkormányzati szinten is alkalmazható lesz. Pontosabban ez a XXI. század nagy kihívása. Ennek ékes példája az idősebb George Bush beszéde. 1990-ben az ENSZ közgyűlésén, amikor az Egyesült Államok elnöke volt, kinyilvánította, hogy egy új világrend megteremtésében reménykedik.

Bush egyébként utóbbi beszédét 1990. szeptember 11-én mondta el az ENSZ-ben. Tizenegy évvel később, éppen szeptember 11-én omlottak le a WTC tornyai, máig tisztázatlan körülmények között, de kétségtelenül megnyitották a pályát az Egyesült Államok és a globalisták uralmának kiteljesítése előtt.

Az unió kezdeteihez térjünk vissza.

Gróf Richard Coudenhove-Kalergi osztrák–magyar diplomata indította el 1922-ben a Páneurópa mozgalmat, amely célul tűzte ki Európa egységesítését, a nemzetállamok háttérbe szorítását egy kevert fajú és kultúrájú népelességgel. Voltak elődjek, de ő volt az első, aki konkrét és jelentős lépéseket tudott tenni a nemzetek feletti állam megvalósítása érdekében. Már csak azért is, mert Louis Rothschild báró azonnal Coudenhove-Kalergi mögé állt, s Max Warburghoz irányította, aki hatvanezer aranymárkát adományozott a nemes célok megvalósítására.

Winston Churchill is támogatta Coudenhove-Kalergi európai integrációs terveit, 1946-ban Zürichben már egy Európai Egyesült Államok megvalósításáról beszélt (Coudenhove-Kalergi tervei alapján). 1948-ban Hágában létrejött az Európai Mozgalom, Churchill erőteljes támogatásával, ebből lett később, 1949-ben az Európa Tanács.

Fontos körülmény, hogy Coudenhove-Kalergi szabadkőműves volt, a 20-as évek elején belépett a Humanitas nevű, osztrák székhelyű szabadkőműves-páholyba. A következő személyeket kell megemlíteni, akik mint szabadkőművesek is támogatták Coudenhove-Kalergi elképzeléseit: Otto von Habsburg, Hjalmar Schacht volt német pénzügyminiszter, Ludwig Nathaniel Rothschild, Konrad Adenauer, Felix Warburg és Jean Monnet. A szabadkőművesség erőteljesen támogatta a Coudenhove-Kalergi-koncepciót, s ennek lényeges jelentősége volt a sikereiben. A Quator Conavati nevű szabadkőműves-páholy a Páneurópa mozgalomról szóló 1995-ös évkönyvében elismerte, hogy Coudenhove-Kalergi a szabadkőműves világhálózat segítségével építette fel politikai szervezetét világszerte.

Tény, hogy a feltétlen globalista és világkormányhívó Jean Monnet 1952 és 1955 között az Európai Szén- és Acélközösség első „bizottsági” elnöke volt, bár akkor még f?hatóságnak nevezték. Az előbb idézett Berthoin volt a kabinetfőnöke, aki egyébként a társalapítója volt az 1973-ban alakult globalista Trilaterális Bizottságnak, amelynek háttérében Henry Kissinger és David Rockefeller állt.

Érdemes megemlíteni egy kevésbé emlegetett „alapító atyát”, Joseph Retingert, egy lengyel szabadkőművest, aki az 1948-as hágai európai mozgalom kongresszusán – amely Churchill irányítása alatt állt – elnökölt, ahol hétszáz küldött jelent meg. Emellett társalapítója volt a David Rockefeller által kezdeményezett Bilderberg-találkozóknak. Itt már talán jól látható, hogy a globális pénzügyi és politikai elitnek milyen erőteljes szerepe volt az európai integráció, közösség, majd unió létrehozásában. Richard Aldrich brit történész azt is leírta, hogy az 1957-es római szerződést, amely megalapozta a Európai Gazdasági Közösség (a Közös Piac) létrejöttét, az 1956-os Bilderberg-konferencián tervezték el.

Az sem mellékes, hogy az európai közösség dolgait az alapító atyák, többek között Paul-Henri Spaak, Robert Schuman, Walter Hallstein, Konrad Adenauer igen gyakran Jean Monnet lakásán beszélték meg. Walter Lippmann is ott volt ezeken a találkozókön, aki a Council of Foreign Relations (CFR, Külkapcsolatok Tanácsa) társalapítója is volt 1921-ben.

Nagyon lényeges az unió alapjainak megértése szempontjából, hogy 1948-ban Coudenhove-Kalergi kezdeményezésére és alapításában létrejött az Amerikai Egységes Európa Bizottság (AEEB) New Yorkban (!). A társaság finanszírozója a Ford és a Rockefeller Alapítvány, ügyvezető igazgatója W. J. Donovan (az amerikai hírszerzés korábbi vezetője), helyettese pedig Allen Dulles, a CIA igazgatója. (Dulles egyébként a CFR igazgatótanácsában is jelen volt.)

Összegezve, a Rockefeller család, főleg David Rockefeller az alapító atyák tevékenységének és az európai közösség finanszírozásának talán legfőbb háttérét jelentették. David Rockefeller – aki 101 éves korában halt meg hat éve – a CFR igazgatója is volt, ő volt az egyik előkészítője a Bilderbergnek és a Trilaterális Bizottságnak is. Az európai közösség létrehozásában bizalmasai, Donovan és Dulles segítették őt a CIA közreműködésével.

Ha megnézzük, kik irányították az Európai Bizottságot, akkor is érdekes képet kapunk. Romano Prodi 1999 és 2004 között irányította a bizottságot, ő 2019-ig tagja volt a Soros György által alakított ECFR-nek (Külkapcsolatok Európai Tanácsa), mely egy kicsit az unió mélyállamának tekinthető – tagja többek között Bajnai Gordon, Dobrev Klára, Korányi Dávid stb. –, illetve 1980-tól a Bilderberg-összejövetelek résztvevője is. José Manuel Durao Barroso tíz évig, 2004 és 2014 között vezette az Európai Bizottságot, ő 1994 óta a Bilderberg-csoport tagja, jelenleg már a vezetőségben is részt vesz. Jean-Claude Juncker 2014–2019 között volt elnök, őt jól ismerjük, mint luxemburgi pénzügyminiszter és miniszterelnök a globális pénzügyi elitnek az országából egyfajta pénzmosodát csinált.

Ebből is levonhatjuk a világos következtetést: az európai „közösséget” – Európai Szén- és Acélközösség, Közös Piac, Európai Közösség, Európai Unió – kezdettől fogva olyan emberek és erőcsoportok találták ki, alapozták meg, finanszírozták és irányították, akik világkormányban gondolkodtak és gondolkodnak, amelyben az unió egyfajta elfutár szerepét játszhatja el. Ebben erőteljesen benne vannak a globalista politikusok, szabadkőművesek, az Egyesült Államok, a CIA, valamint a globalista pénzügyi elit meghatározó körei.

Mindez elfelejtíti, hogy mi várható a további években, évtizedekben az Európai Uniótól. Egyvalami biztosan: a tagállamok szuverenitásának lépésről lépésre való elvesztése, a birodalmi jelleg kidomborodása. Ezt akarjuk? Pontosabban: ebben részt akarunk venni vagy sem?

És még valami, ami nagyon fontos: mi, ha egykor mégis azt választjuk, hogy kilépünk az Európai Unióból, akkor az nem azt jelenti, hogy Európával szakítunk. Sőt ellenkezőleg. Ugyanis az unió intézményrendszere, a brüsszeli vezetők már réges-régen nem az európai érdekeket képviselik. Sem az európai békét, sem az európai jólétet. De már nem képviselik az európai kultúrát sem, annak szellemi alapját, a kereszténységet sem.

Ezekkel mind szakítottak, s valaki vagy valami másnak az érdekeit képviselik. Ők pedig nem mások, mint a globális pénzügyi és politikai elit körei – a Világ gazdasági Fórumtól kezdve Soros körein át egészen a Rockefeller Alapítványig és tovább, amelyek célja nem más, mint világhatalmi céljaik kiterjesztése Európára az uniós intézmények elitjén keresztül. Tehát, ha a 2024-es európai parlamenti választásokon nem történik valami csoda, s ezért (is) felvetődhet az unióból kilépés gondolata – természetesen nem azonnal, hanem taktikailag és stratégiaiilag, sőt történelmileg is jól előkészítve –, akkor nem Európa ellen cselekednénk, hanem Európa védelmében.

Borítókép: Soros György és Ursula von der Leyen régóta több nemzetközi fórumon is szorosán együttműködik egymással (Fotó: AFP/Thomas Peter)

Fricz Tamás

www.magyar nemzet.hu

Ajánló